

прочее о Добро, рече звѣрь, и не ся скорби въ своего дома; понеже все, що гледишь твое е. Воистинну си благотворно, рече Добра, и исповѣдувамъ ти че твое-то наклонѣнїе, мя удостувѣрява, и когда смышлявамъ твоя-та доброта, не ми ся видишь вече толко грозень. Ахъ! госпожа моя, отвѣща звѣрь, мое мнѣнїе е добро но самъ звѣрь. Много человекы, рече Добра са по звѣровити отъ тебе, и любимъ по вече тебе сосъ той образъ, нежели нихъ, кои подъ человекъ крываютъ звѣрска душа и развращенна, и конечно неблагодарна. Ако быхъ былъ остроумень, отвѣща звѣрь, сторилъ ти бы едно краснорѣчиво благодаренїе, но звѣрь сущїй, не можемъ да речемъ друго токмо че ти исповѣдувамъ велико удовольствїе. Добра прочее вечера сосъ охота, не боющася вече отъ звѣря: но мало оста да не умре отъ страха си, когда рече ней: Добро, рачишь да ся женишь за менѣ? Постое мало време безъ да изрече отвѣтъ, понеже ся бояше да не бы запалила негова-та ярость, отлагающа негова-та женидба, и послѣ отвѣща сосъ трепеть. Не звѣрю. Тогда окаанный поиска да въздыхне, и изрыва толи-